

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Veridicissimorum-Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quae supersunt.*

QUORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc isch-
είδη detur, sequentes
paginae indicant.

Ἐκείνη.

φ ε ς

I. C R I S P I N I de hac sua editione
dixit.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:

Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA TOT
TITIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

PRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnum-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum a gra-
uioribus illis, imò primarijs Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundarijs qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attaatarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & alijs cuius-
que generis coloribus scītè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Aserzum illi *ἠσίοδος*, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptiois dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediāt circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

classēs: quarum primam Hesiodi operibus τῶν σπο-
 ζομένων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιο-
 γράφοις: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γραμ-
 λόγοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
 men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
 huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
 pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præfatione pericun-
 dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
 recundiæ terminos nimia commendatione transi-
 liam. Spéro equidem susceptum hūc laborem, in-
 que eo doctorum virorum præstitam operā atque
 industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam
 futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
 liter expressa est, omnibus è regione cōiuncta de-
 tur: tum etiam breuibus ea annotationibus indi-
 cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiri-
 dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quib⁹
 profecimus, præter eos quorū elucubrata studia
 in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè
 cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
 Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in
 iis quæ Simmiz Rhodio attribuuntur: quæ præter-
 quam quòd sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Au-
 toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
 mus Theocriti Σύριξα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
 verbis: τὸ δὲ τ' Θεοκρίτου σύριξος ἀνίγματι μὴ ὁμοιον,
 διὰ τε τὴν ἤν' μεταλήψαν πύκνασιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
 στηῶς ἤν' μνημονοθεσῶν ἰσορῶν ἰχθυῶν, καὶ τὸ ἐν εἰ-
 πῆς τ' σιωπᾶξείως: καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὸ ἀπικλῶ σιωπᾶξείων
 ἀλλὰ πῖνα ἔκφυλον, πολλῶν ἐμπούσων ἀσπίφειδον. Quæ
 sanè præfatio equius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-
 gmaticis

gmaticis Simmiaz commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hęc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verùm etiam
vtilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

POETARVM QVI TRI-
bus distinctis libris, vno tamen *isxædiq*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

GEORGICA
HESIODI ASCRÆI
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ἀξιόματα* quædam com-
muni sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de i. v. s.*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

O E C O N O M I A

Annotations in Εἴρηκα καὶ Ἡμύλογος, Philippo Mel-
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

B U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poëtices p̄icipia excolēda, quę
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gę i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius alique hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I E R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M
Restituit suis metris, enodatę; exposuit Auberius.

M O S C H I Syracusii,

B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarësis vetustissimi
Poëtę Sententię elegiacę annotationib⁹ selectis
E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitę.

PHOCYLIDIS poema admonitorium:

PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis

V. Amerpachii aliorūq; observationib⁹ illustrata.

SOLONI S. sententiæ quæ supersunt.

TIRTIÆI varia.

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAUMACHII,

PANYASIDIS,

ORPHEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVENIPARII,

ERATOSTHENEIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METRODORI,

TIMOC LIS. Quorum sententias ple

rasque multi magni scriptores veluti axiomata

& oracula non sine honoris præfatione citarunt:

Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-

chus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iu-

dæus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-

drinus, ac Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SE-

quitur eadem tertia Enchiridii parte.

SENIORVM Libellus:

continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,

quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-

tiz partis appposito constabit.

AD DIT A sunt eiusdem cum superio-

ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-

rum fragmentis: quorum nomina idem Index

commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyræus, Archimbroti filius, Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cum aduersus Messenios bellū gererēt, victoriæ author fuisse. Est aut̄ vetustiss. utpote qui eodē tēpore cum septē (qui vocātur,) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versib. Elegiacis, & carmina de bello libr. 5.

EX TYRTÆO,

De virtute bellica.

NON memorandus mihi vir, nec in precio habendus videtur,
 Sen virtutis pedē sen gratia luctæ:
 Neq; si Cyclopū habeat magnitudinē & robur,

Et currēdo vicat Thraciū Aquilonem.
 Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,
 Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges:
 Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
 Linguamq;Adrasti suauissimam habeat:
 Neq; si gloriā omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
 Non enim vir bonus est in bello,
 Si non sustineat cadem videre cruentam,
 Et propius hostem stare cupiat.
 Hac virtus est, hoc optimum inter homines præmium,
 Et maximè decorat virum inuenem, à quo geritur.
 Commune hoc bonum est ciuitati, & vniuerso populo,
 Si quis vir progressus inter pugnantes—in-primis—acte
 Cōstāter, turpisq; fuga prorsus obliuiscatur, (maneat,
 Vitam & animum patientem obijciens-periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταίος Αρχιμρόντι, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγχο-
ποιός, κὶ ἀυλικός, ὄν λόγος τοῖς μέλεσι χρησιμὸν Λα-
κωνομαχίας πολυμῶντας Μισσηνίοις ἐπικρατεστέροις
ποιήσασθαι. ὅς ᾗ παλαιότερος, οὐδέχρονος τοῖς ἐπὶ ἀ κλη-
θεῖσι σοφοῖς ἢ κὶ παλαιότερος. ἠκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ-
Ολυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποδήχας δι' ἐλεγείας, κὶ μέλας
πολυμῆτρα εἰς βιβλία 4.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' ἀμμοσαμῆμι, ἔτ' ἐν λόφῳ ἀνδρῶν
πείθω, (σωῆς,
Οὔτε πεδῶν ἀφενῆς, ἔτε παλαιομο-
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μῆν' ἔχει μέγας τε
εἶλω τε,

Νικῶν ᾗ δέων Θρηίκιον Βορέλιω·

Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυλῶ χαερίστερος εἶη,

Πλαντοῖν ᾗ Μίδεω κὶ Κιύρῳ πλέον·

Οὐδ' εἰ Ταρταλίδῳ Πίλοπος βασιλῶτερος εἶη,

Γλώσσαν δ' Ἀδρήστου μηλιχόγηρῳ ἔχει·

Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πλὴν θούρειδος ἀλκῆς.

Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,

Εἰ μὴ τεθλαῖ μῆν' ὀρεθὸν φόνον αἵματοςτα,

Καὶ δεινὸν ὀρέγει ἔχθρῳ ἰστάμενος.

Ἡ δ' ἀρετὴ, τὸ δ' ἀειθλὸν ἐν ἀνδρώποισι ἀρεστὸν

Κάλλιστον τε φέρει γίγνεται ἀνδρὶ νέω.

Συῶν δ' ἰσθλὸν τῷ το πόλιν τε παντὶ τε δήμῳ,

Ὅστις αἴηρ διαβάς ἐν ἀγομάχοισι μῆν'

Ναυλεμῶος, αἰχρῆς ᾗ φυγῆς ἐπιπάχῳ λάθεται,

Ψυχῶ κὶ θυμῷ πλήμονα παρδιδόμενος.

κ. ἦ.

Animesq; ad mortem obeuntem proximum virū aflās:
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaq; industria prælii fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitā
 Civitatem, & populos, & patrem honestans:
 Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc verò lugent pariter iuvenes, senesq;
 Et gravi desiderio tota civitas sumus ipsum psequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,
 Itemq; nepotes, & omne posterorum genus.
 Nunquam eius bona gloria intcrit, neque nomen ipsum,
 Sed quamvis sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem, manentiēq; & pugnantem,
 Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit sortē mortis longū-inducētis-soporem,
 Et victoria potius splendida gloriā pugna auferat
 Ipsum ex aquo omnes iuvenesq; senesq; colunt,
 Multisq; iucundis affectus ad Orcum abit.
 Senescens aut inter cives præcellit, neque quis illum
 Ludere, nec irreverenter nec iniussē cupit.
 Omn: sq; in sedibus iuvenes simul & æquales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur virtutis ad summū pervenire nūc aliquis
 Nisatur animo, non remittens bellum.

E I V S D E M :

aliā: Callini.

Quandis torpetis? quando strenuam habebitis animam
 O iuvenes? an non veremini vicinos,
 Ob tantam ignaviam? In pace autem vobis viderimini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplevit Camerarius.
 * Quin scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat.
 Et aliquis moriens ultimò iaculum emittat.

Θαρσύνῃ ἢ πιστεῖν ἢ πλοσίον δῦδρα παροσῶς·

Οὗτος αὐτὸν ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.

Αἶψα ἢ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτριψε φάλαγγας

Τρηχίας, αὐσοῦ δ' ἢ τ' ἔχεθε κῶμα μάχης.

Αὐτὸς δ' ἐν ποσειάχοισι πεπὸν φίλον ὄλεσε θυμὸν,

Ἄστυ τε καὶ λαοὺς, καὶ πατέρ' ἄκλεισται·

Πολλὰ διὰ στίβοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοῖσθης,

Καὶ διὰ θόρυκῳ παρὰ δὲν ἐλκλαμψῳ.

Τὸν δ' ὀλοφύρεσται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ γέροντες,

Ἀργαλέῳ ἢ πόθῳ πᾶσα κέκασε πόλις.

Καὶ τύμβῳ, καὶ παῖδες ἐν ἀνδράποισι ἀρίσθημοι,

Καὶ παίδων παῖδες καὶ γῆρῳ ἔξοπιστω.

Οὐδὲ ποτε κλέῳ ἰδὸν δότ' ἄλλυται ὑδ' ὄνομα' αὐτῶν,

Ἄλλ' ὑπὸ γῆς παρ' ἰὸν γίγνεται ἀδαιότος,

Ὅν τιν' ἀριστεύοντα, μὲν ὀτ' ἄ τε, μερῶν ἄ μὲν ὀτ' τε

Γῆς πύρι καὶ παίδων θυρεὸς ἄρης ὀλέση.

Εἰ ἢ φύροι μὲν κῆρε τασηλεγῳ θανάτοιο,

Νικῆσας δ' ἄχμησ ἀπλασὸν ἄχος ἔλοι,

Πᾶν τε μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιοί,

Πολλὰ ἢ τερπὰ παθῶν ἔρχῃ εἰς αἰδῶν.

Γηρέσκειν δ' ἄσπίσι μεταπρίπει, ὑδ' ἄ τις αὐτὸν

Βλάπτειν ἔτ' ἀδιδίξ ἔτε δ' ἄκως ἔδέλει.

Πᾶν τε δ' ὅσθ' ὀλοῖσιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν

Εἴκουσ' ἐκ χόρης, οἳ τε παλαιότεροι.

Ταύτης ἔν τε ἀνδρ' ἀρετῆς εἰς ἀκροῖ ἐκλάσται

Πειθεάδῳ, θυμὸν μὴ μεθεῖς πολέμου.

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ .

ἢ Καλίην.

Μάχης περὶ κρατὰ κλειδῶν· κῶτ' ἄλλημοι ἔξετε θυμὸν

Ὡς νέοι· ὑδ' ἄδ' ἄδ' ἀμφισπεικτύνας,

Ὡς δὲ λίλυ μεθίντες· ἐν εἰρήνῃ ἢ δὴ καί τε

Ἡδῶν, ἀπὸ πόλεμος γαίαν ἄπασαν ἔχῃ.

Τῦτοι ἢ σίχον παρὰ δὲ το Κομμεσῆρι·

ἢ Εὐνὸς τις ἀσπίδα θάδῳ ἐνδὸν πῆσαι πολεμίζον.

Καὶ τις δότ' ἐθήσκαι ὑδ' ἄ ἀποτισάτω.

κ. ιη.

Honori enim est & ornamento viro, pugnare
 Pro patria & liberis & tenera uxore
 Aduersus-hoſtes. Mors autem adrit, quodocunque
 Parca deſtinauerint. Sed age qui ſp̄ā rectā pergas
 Extenſo in altum gladio, & ſub ſcuto forte pectus
 Foueat, ſi primū incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatale eſt
 Virum, neq; ſi à maioribus immortalib. genus ducat.
 Sape quis elapſus è pugna ſonituq; telorum,
 Enadit, ſed ipſum domus fatalis mors apprehendit.
 Atque hic ſanè nec amicus eſt populus, nec gratus:
 Illū. v. magnus & paruum deſent ſi quid paſſus fuerit.
 Vniuerſus enim populus virum fortem deſiderat
 Deſunctum, viuentem verò inſtar ſemidei colit.
 Nam coram intuentur illum velut turrim:
 Quippe ſolus multorum aequat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuitum eſtis:
 Conſidite, nondum Iouis facies auerſa eſt à nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuat is,
 Quin rectā quiſque hoſtibus ſcutum obuertas
 Inuiſam amiſſurus animam, mortiſq; nigrum,
 Sed ſolu ſplendori gratum, ſubiturus fatum.
 Noſtis enim quàm grania ſint Martis luctuoſi opera,
 Noſtis etiam impetum permoleſti belli.
 Et quandoque fugiſtis ipſi, quandoque alios fugatiſ,
 Iuuenes, vtrumque ſatu experti eſtis.
 Nam ex illis qui audent unā perſiſtentes
 Cominus in hoſtes aduerſos impetum facere,
 Per pauci occidunt, retroq; ſeruans populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare poſſit,
 Quanta incurrat mala, vir qui ſe turpiter dederit,

Τιμῆν τε ἄρ' ὄξει κ' ἀγλαὸν θυδρὶ μάχεσθαι
 Γῆς πέρι, κ' παίδων, κουρεθῆναι τ' ἀλόχου,
 Δυσμεκίστην. θάνατος δέ ποτ' ἴσασται, σπυρότε κω δὴ
 Μοῖραε ἔπι κλώσασ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω,
 Ἐρχεθ' ἀσχιμῶν, κ' ἴσ' ἀσπίδος ἀλκιμοῦ ἄτορ
 Ἐλάσας τε περὶ τοῦ μνηστῆρος πολέμου.
 Οὐδ' ἄρ' κως θάνατον γὰρ φυγεῖν εἰς μνηστῆρον ὄξει
 Ἀνδρ', ἔσθ' εἰ περὶ γ' ἢ ἡ γῆς ἀθανάτω.
 Πολλάκι δὴ σὺν ταῖς φυγῶν κ' δούπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, εἰ δὲ οἴκω μοῖρα κίχου θανάτου.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἴα ἔμπας δῆμος φίλ', ἔξ' περὶ θῆος
 Τὸν δ' ὀλίγος σθένος, κ' μέγας, λῦσι παῖθ' η.
 Λαῶν γ' ἔξυμπαυσι πύθ' κρατερὸν φρονεῖ αἰδρὸς
 Ἐσθ' ἰσχυρὸς ζῶων δ', ἄξι' ἡμῶν.
 Ὡς περ' ἄρ' μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρεῶσιν,
 Ἐρδῆ γ' πολλῶν ἄξια μῶν ἔων.

Τ Ο Τ Α Τ Τ Ο Τ.

Ἀλλ' Ἡ' ἔκκλησ' γ' ἀίκετον γῆς ἔσθ'.
 Θαρσεῖτ', ἔσθ' αὐχίνα λοξὸν ἔχ'.
 Μνηστῆρ' αἰδρῶν πληθύνει δὴ μνηστῆρες μῆν' φοβεῖσθαι
 Ἰθὺς δ' εἰς περὶ μάχης ἀσπίδ' ἀνὴρ ἔχων,
 Ἐχθρῶν μὲν ψυχῶν δῆμῶν, θανάτου ἢ μελαίνης
 Ἀυγαῖσιν κῆρας ἡελίοιο φίλας.
 Ἰσ'ε γ' ὡς Ἀρεως πολυδακρύτων ἔργ' ἀρίθμητα
 Εὐ δὲ ὀργῶν ἔδάντ' ἀργαλίᾳ πολέμου.
 Καὶ μὲν φθινόντων τε διοκόντων τ' ἔχθρῶν
 Ὡς ἴοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἤλασται.
 Οἱ μὲν γ' πολέμοισι, παρ' ἀλλήλοισι μῆν' οἴσται,
 Ἐς τ' αὐτοχρῆδ' ἴω κ' περὶ μάχης ἴσθαι.
 Παιρῆσθαι θνήσκουσι, σάεισι ἢ λαὸν ὀπίσσω
 Τρῶων ἄντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ὀπίσσω ἀρετή.
 Οὐδ' εἰς δὲ ἀνὴρ ποτε ταῦτα λέγων ἀνίσθαι ἔκασται
 Ὡς, ἀνὴρ αἰχρᾶ παῖθ' η, γίγνεται θυδρὶ κηκῆ.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis in adverso pralio.
 Turpe quoque est cadaver in pulvere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus pramordens:
 Femora & tibias inferne, nec non pectus humerosq;
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextera verò manu validam hastam torqueat,
 Terribilemq; in capite cristam motet.
 Fortia aggrediens facta discat bellare,
 Nec à telis procul absit clypeam gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi inagens, clypeumq; clypeo admouens;
 Nec non cristam cristæ, galeamq; aptans galea,
 Pectoriq; obverso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, vel hasta pralonga arrepta.
 Vos autem levis-armaturæ-milites sub scutis aliunde
 Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus, (alii)
 Hastasq; lævas contorquete in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusq; armis relictis
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum;
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cumq; parvulis filijs, & adolescentula uxore.
 Inuisus namque erit ad quoscunque pervenerit,
 Indigentia victus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamat, & formam decoram turpat:
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Αργαλέον γδ ὄπιθε μεταφρεσὸν ἔει δαίξην
 Ἄνδρ' ἀγρόντος δῆϊο ἐν πολέμῳ·
 Αἰχρὸς δ' ἔει νέκεις κρατακείμεθ' ἐν κοίτησι
 Νῶτον ὄπιθ' αἰχμῆ δ' αὐρὸς ἐκπλαμύμεθ'·
 Ἀλλὰ πρὸ διαβάς μόλιτ' ἔσσι ἀμφοτέροισι,
 Σπρηχθεὶς ὅτι γῆς, χαίλ' ὀδύσει δακνόν·
 Μερὸς τε κτήμας τε κείτω κ' ἑρῖα κ' ὅμοις
 Καπίδος θυρεὺς γαστρὶ κελευψάμεθ'·
 Δεξιτερῆ δ' ἐν χεὶ πιναστέτω ὄβριμον ἔχου,
 Κενεῖτω δ' ἄλοφον δ' ἄνθ' ἐκ κεφαλῆς.
 Ἐρῶν δ' ὄβριμα ἔργα διδασκιάδων πολυμίξει,
 Μηδ' ἐκ τὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχου.
 Ἀλλὰ πρὸ ἐξυσιῶν, αὐτοχερδὸν ἔχου μακρῶν
 Ἡ' ξίφ' ὑπέζων δῆϊον δ' ὄρ' ἐλίτω·
 Καὶ πόδα παρ' ποδὶ θύεις, κ' ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἑρεῖ-
 Ἐν δ' ἄλοφον τε ἄλοφον κ' κινύει κινύει, (σαι,
 Καὶ ἑρῖον ἑρῖον πεπαλημύμεθ' ἀνδρὶ μακρῶν,
 Ἡ' ξίφ' ἐκ κείτω ἢ δ' ὄρ' μακρὸν ἐλόν.
 Ὑ' μίεις δ' ὅ γ' ἡμῖνες ἴσ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλ'·
 Πτώσσοντες, μεγάλοις βάλλετε χερμαδίους,
 Δέχεσθαι τε ξισοῖσι ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
 Ταῖσι πᾶσι πλῆθις πῆλυσίον ἑστάμενοι.

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ .

Τεθνάμεθα γδ κελὸν ὅτι πορμαχίσι πρὸντα
 Ἄνδρ' ἀγρόν, φει δ' πατεῖδι μαρμάμεθον.
 Τίω δ' αὐτῷ πορλιπύτω πόλιν κ' πόντας ἀγροῖς
 Πτωχούφι, πύτων ἑς ἀνικεθῆτατον·
 Πλαζόμενοι σὺ μιντεὶ φίλη κ' πατεῖ γέροντι,
 Παισὶ τε σὺ μικροῖς, κούριδ' ἢ τ' ἀλόχο.
 Ἐχθερὸς μόθ' γδ τοῖσι μιντασιται οἷς κεν ἴκ'·
 Χρημοσιμῶν τ' εἰκων κ' συζυγῆ πινῆ·
 Αἰχμῶις τε γλῶθ', κ' δ' ἄγλαον εἶδος ἐλέγξ'·
 Πᾶσι δ' ἀδυμῖα κ' κενότως ἑστάται.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & p liberis
 Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.
 O iuvenes, arctè invicem iuncti pugnate,
 Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum fortemq; concipite animo impetum:
 Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationē habete.
 Veteranis aut, quorum genua non amplius sunt agilia,
 Grandævis relictis ne fugite.
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus
 Iaceat ante iuvenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbamq; canam,
 Animam efflans fortem in puluere,
 Cruenta charis manibus pudenda tegens,
 (Quæ oculis intueri & turpe & indignum est.)
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similis
 Ut pulchrum pubertatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
 Est, vivus adhuc, strenuus. a. si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus pramordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
 post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
 secundum quosdam.

Εἴθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλαμῶνι ἕδεμι' ὄρη
 Γίγνεται, ἔτ' αἰδῶς εἰς ὑπὸν τελέσθαι.
 Θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα, κ' ἔπει παίδων
 Θήσκα μὲν, ψυχῶν μὲν κέτι φειδύμενοι.
 Ω' νόοι, ἀλλὰ μάχῃ παρ' ἀμύλοισι μάχοντες,
 Μὴ ᾗ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μὴ ᾗ φοβῶ.
 Κλῆρα μεγάλα πιεῖτε κ' ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 Μὴ ᾗ φιλοψυχεῖτ' ἀδράσι μισγόμενοι.
 Τὺς δ' ἢ παλαιότερος, ἂν κέτι ἴνατ' ἔλαφρα,
 Μὴ καταλείποντες φύγατε τὺς γῆρας.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷ τε μὲν φραμάχοισι πεισύντα
 Κεῖσθαι φεράδι ἔων ἀδρα παλαιότερον,
 Ἡδὴ λυκὸν ἔχοντα κέρη, πολὺν τε γῆριον,
 Θυμὸν ἀπτεπείοντα' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,
 Λίματόσθι' αἰθρία φιλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς κ' νοσησθῆναι ἰδεῖν),
 Καὶ χροῶ γυμναδίοντα, νόοισι δ' παντ' ἐπιουκτα,
 Ὅφρ' ἄρα τῆς ἕβης ἀγλαὸν αἶδος ἔχη.
 Ἀδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἔρατὸς δ' ἢ γυμναξί
 Ζαὸς ἰών, καλὸς δ' ἐν φραμάχοισι πεισύν.
 Κλῆρα τις δ' διαβάς μῆνι τῶ ποσὶν ἀμφοτέροισι
 Σπυριχθεῖς ὄπι' γῆς, χεῖλ' ὀδύσει δακνόν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΓΙΑΔΩΝ.

Πρὸ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρένω, Ἀμοργῶν, ἰαμβογράφος. ἔ-
 γραψεν ἐλογίαι ἐν βιβλίαις β. ἰάμβους. γέγονε δ' κ' ἀμ-
 πότος, μὲν ἢ ἕως ἔτι τῶν κρητικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους περὶ
 αὐτὸς κατὰ πινας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R U M,
 Q V O R V M P O E M A T A H O C
 E N C H I R I D I O C O N -
 tiuentur, Elenchus.

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 7.
 Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S**, pag. 101
 Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
 tum apud Stobęum, pag. 112
 Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpachio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
 pag. 122.
 Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp. pag. 126
- S O L O N I S** sententię elegiacę, pag. 131
 Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
 à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
 pag. 147.
 Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
 & 165.
 Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
 Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- R H I A N I**, de imprudentia, pag. 171
E X N A P M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

sententiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
<i>P A N Y A S I D I S</i> in incontinentiâ,	177
Ex <i>O R P H E O</i> , de Deo,	181
<i>M I M N E R M I</i> de vita quòd breuis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
<i>L I N I</i> in Prudentiam, & Spem.	189, & 192
<i>C A L L I M A C H I</i> nonnulla,	191
<i>E V E N I</i> Parij sententiz,	193
<i>E R A T O S T H E N I S</i> Cyrenas,	195
<i>M E N E C R A T I S</i> Comici,	197
<i>P O S I D I P P I</i> Cassandrij,	ibid. & 265
<i>M E T R O D O R I</i> Atheniensis,	199
<i>T I M O C L I S</i> Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E -
 quitur Senariorum libellus, continens diuer-
 forum Poëtarum sententias singulares: quarum
 capita hæc sunt.

<i>I N</i>		<i>Artem,</i>	236
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	235	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	234
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	218	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inreuerando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

I N		<i>Superbiam,</i>	228
<i>Regem,</i>	202	DE	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214
I N		234	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Tolerantiam,</i>	228
<i>Senectutem,</i>	204	DE	
<i>Servos,</i>	210	<i>Veritate,</i>	200
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vita,</i>	200, & 212
<i>Somnum,</i>	228	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Spem,</i>	210	<i>Voluptate,</i>	212

Ex I. Hertelij versione.

ADDITA SUNT EIVSDEM
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novæ seu mediæ
 Comædiæ Poëta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thuriæ, 240

AMPHIDIS Atheniensis, 242

ANAXANDRIDIS Rhodiæ, 243

ANTIPHANIS Carystij, 244

APOLLODORI Geloï, 248

DIPHILI Sinopensis, 249

MENANDRI Atheniensis, 250

DIODORI Sinopensis, 258

I N D E X.

EVBVLI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	265
ERIPHI,	265
CLEARCHI,	267

F I N I S .